

Záhadnou lásku mám - Gott, Karel

Ptají se proč bývám stále sám,
úsměvy dívek já odmítám,
hra milostná, kouzla pouhá,
krátká, či dlouhá,
záhadnou lásku mám,
vchází, když usínám.

Já svoji záhadnou lásku mám,
ve snu ji líbám a zaklínám,
tak city své, ať mi vyzná,
jméno své přizná,
blouzním, svět nevnímám.

Sladký hlas, jemný šál,
na krku démand jak oheň plál
a horký dech, tisíc vůní,
cit hloubky tůní,
já věrnost přísahám,
já věrnost přísahám.

Vede mléčnou dráhou
k tobě cesta spásná,
mojí hrdost lámou
tvoje ústa krásná.

Z večera vchází, když usínám,
ve snu ji líbám a zaklínám,
tak city své, ať mi vyzná,
jméno své přizná,
já touhou umírám.

Záhadnou lásku mám,
celý den bloumám jen sám a sám,
amore dej, ať je mojí,
noc nás dva spojí,
čekám a usínám,
já záhadnou lásku mám.

Nesměle tě líbám,
vlasy tvoje vískám,
otázku si dávám,
jak tě milá získám.

Vede mléčnou dráhou
k tobě cesta spásná,
mojí hrdost lámou
tvoje ústa krásná.

Já svoji záhadnou lásku mám,
jen po ní toužím, vám povídám,
amore dej, ať je mojí,
noc nás dva spojí,
čekám a usínám,
záhadnou lásku mám.

Jéé, já svoji záhadnou lásku,
záhadnou lásku mám.